

РЕШЕНИЕ

№ 2298

гр. София, 07.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10452** по описа за **2013** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (К.) против Решение от 06.08.2013г. на СРС, 102 състав по н.а.хд. 3030 / 2013г., с което е потвърдено наказателно постановление № К-15713 / 13.12.2012г., издадено от член на К., с което е наложена на [фирма] – С. имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 24, ал.2 от Закона за електронната търговия (ЗЕТ) за нарушение на чл. 6, ал.3 от ЗЕТ, като се иска съдът да постанови отмяна на решението и да потвърди НП. Излагат се доводи относими към основанието по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК - неправилно приложение на закона, конкретно се твърди неправилност на извода, че не се касае за непоискано търговско съобщение по смисъла на чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ, предвид обстоятелството, че даденото съгласие предхожда значително по време вписването в регистъра на юридическите лица, нежелаещи да получават непоискани търговски съобщения, воден от К.. [фирма] било длъжно да се съобрази с вписаните в регистъра адреси, като не е направило това е действало недобросъвестно в нарушение на материалния закон, за спазването на който и добросъвестността съдът следвало да следи.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], в писмен отговор оспорва

касационната жалба, счита решението за правилно по изложените в него мотиви, допълнително иска от съда да вземе предвид и обстоятелството, че независимо от това, кога е дадено съгласието – преди или след вписването на адреса в регистъра на непоисканите търговски съобщения, по делото са представени доказателства, че [фирма] е оттеглило жалбата си пред К., с което последната е била десезирана, респективно съгласието е потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна, а решението на . СРС за неправилно и незаконъсообразно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани доказателства.

Административен съд София град, IV касационен състав, като обсъди доводите на страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол, от законен състав на компетентния съд и в рамките на правомощията му. За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Не са налице основания за прекратяване на административно-наказателното производство по чл. 34 ЗАНН или поради изтичане на давност.

Районният съд правилно е установил фактическата обстановка, идентична с описана в НП и АУАН, издадени за това, че на 14.08.2012г., на конкретен електронен адрес на [фирма], от електронен адрес на [фирма] е получено съобщение със съдържание, подробно описано и съдържащо оферти за почивка, както и отбелязването, че писмото се получава, защото получателят е клиент на конкретен електронен сайт, собственост на [фирма], в който били обявени различни оферти за пътуване и почивка. Конкретният електронен адрес на [фирма] е вписан в електронен регистър на електронните адреси на юридическите лица, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения при К. на 19.03.2012г. През 2009г. чрез попълване на регистрационна форма за контакт постъпило запитване до сайта на ответника от [фирма], която форма съдържала данни за запитващия, сред които и електронен адрес, както и условието, че всеки потребител се съгласява да получава бюлетин от сайта по електронен път. [фирма] подало на 16.08.2012 г. до К. жалба за получено непоискано търговско съобщение - съобщението от 14.08.2012г. от [фирма], но на 25.09.2012г. от [фирма] на електронния адрес на К. е получено уведомление, че случаят е изяснен и е отправило изявление за оттегляне на жалбата от 16.08.2012г.

Правилна е преценката на въззивния съд за издаването на АУАН и НП при спазване на процесуалните правила и от компетентен орган, но при неправилно приложение на материалния закон. Неоснователно в касационната жалба се твърди, че е осъществен състав на административно нарушение по чл. 6, ал. 3 от ЗЕТ, макар и фактически да е изпратено електронно съобщение на електронен адрес, вписан в

регистъра на непоисканите търговски съобщения. Не е спорно, че съобщението е търговско по своя характер – по смисъла на чл. 5, ал.1 от същия закон, но вписването в регистъра на конкретен електронен адрес не означава, че Законодателят не допуска изключения и на същия да се получават търговски съобщения, в това число и търговски, за получаването на които е дадено съгласие преди вписването в регистъра или последващо вписването. Третирането на търговските съобщения като непоискани е изцяло в зависимост от волята на получаващия. Ако това лице реши да не се възползва от защитата, която законодателят е установил в негова полза чрез вписването на адреса в регистъра, съобщението не може да се третира като непоискано. В случая отказ от тази защита е обективиран и с оттеглянето на жалбата пред комисията и конкретното съобщение не следва да се счита като непоискано. Отделно от това законодателят не е предвидил като правна последица от вписването на адреса в регистъра на непоисканите търговски съобщения отмяна на всички дадени съгласия за получаване на съобщения, произтичаща само от факта, на посочването на адреса в този регистър. Поради това правилен е и изводът на СРС, че въпреки вписването на конкретния адрес в този регистър, следва да бъде зачетено даденото изрично съгласие преди вписването.

По тези съображения, наведените доводи в касационната жалба не обуславят соченото касационно основание - неправилно приложение на закона. Описаното в АУАН и НП деяние не е съставомерно, изводите на СРС се споделят от касационната инстанция, решението като постановено при правилно установени факти и в съответствие с материалния закон, следва да бъде оставено в сила, касационната жалба е неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, IV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.08.2013г. по н.а.х.д. № 3030 / 2013г. на Софийски районен съд, НК, 111-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.